

Zesłanie teści (2 koperty) - 2
Opracowanie teści B. Rojca 2014.

CHĘCIŃSKA

Mania

Alojza

z.d. Niemiec

11 v. Nowicka

AK

Wa - wa

Lwów

1620/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — 4620 / WSK - CHECIŃSKA
Maia Alojza
2 d. Niemiec
II° v Nowicka

I. Materiały dokumentacyjne —

I/1 — relacja właściwa —

I/2 — dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —

I/3 — inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”): —

III/1 — dot. rodziny relatora —

III/2 — dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — dot. ogólnie okresu okupacji (1939–1945) —

III/4 — dot. ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne... —

IV. Korespondencja —

.....
.....
.....
.....

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”] ✓ 2

VI. Fotografie ✓ — ksero rob. II. Mat. uzupełn.

II. Materiały uzupełniające relację

- Biogram Marii Alojzy Chęcińskiej - kserokopia str. 40-41 słownika biograficznego - Koniakcja Lwowska 1939-1945, autorstwa G. Mazura i J. Ugińskiego. K. 2, s. 2.

G. Nazur, M. Wępieński, konspiracja lwowska
1939 - 1945, Kętowice.

C

CHĘCIŃSKA MARIA ALOJZA (ur. 1913), z domu Niemiec, 2 voto Nowicka, przybrane nazwiska: Agata Balcerzak, Janina Helena Chrzęszczewska, Maria Smolik, Maria Zalewska, ps. „Agata” (?), „Maria”. Ur. 27 czerwca 1913 w Wiedniu, córka Stanisława, prawnika, pracownika Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Róży Alojzy z d. Weiner. W 1931 ukończyła średnią szkołę handlową Polskiej Macierzy Szkolnej w Warszawie i wyszła za mąż za Stefana Chęcińskiego, pracownika dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Podczas okupacji niemieckiej prowadziła małą restaurację przy ul. Mokotowskiej

Maria Alojza Chęcińska

w Warszawie. W ZWZ od lutego 1940, była kierowniczką poczty Wydziału II Komendy Okręgu ZWZ Warszawa-miasto. W sierpniu 1941 wraz z dotychczasowym szefem tego Wydziału, → pplk. M. Dobrzańskim, została odkomenderowana do Lwowa, gdzie przybyła wraz ze swoim bratem, Pawłem, kurierem ZWZ-AK. Przy pomocy → J. Grabskiej-Treterowej zorganizowała Oddział Vk (łączności konspiracyjnej) Komendy Obszaru Lwów i kierowała nim do wiosny 1942, kiedy to została przeniesiona na stanowisko sekretarki szefa sztabu Komendy Obszaru, M. Dobrzańskiego i – jednocześnie – referentki spraw budżetowych. W nocy 3/4 XII 1942 została aresztowana (wraz z M. Dobrzańskim) – podobno w wyniku donosu, że jest rzekomo Żydówką; istnieje też wersja, że ich aresztowanie spowodował → S. J. Vacqueret. Była torturowana w trakcie przesłuchań, ale udało się ją wykupić i 29 XII 1942 wyprowadzić z więzienia przy ul. Łąckiego. 15 I 1943 otrzymała rozkaz opuszczenia Lwowa i urlop z AK; udała się do Warszawy i ukrywała się w stolicy i okolicznych miejscowościach. W czasie Powstania Warszawskiego od 3 VIII 1944 pracowała w szpitalu przy zbiegu ul. Podchorążych i Belwederskiej. Po jego upadku przebywała w Milanówku, a potem w Kalwarii, gdzie przewiozła rannych i chorych. Po powrocie do Warszawy od lutego 1945 pracowała w Stołecznym Przedsiębiorstwie Budowlanym. W 1952 wyszła powtórnie za mąż za mjr. Stanisława Nowickiego; nie mogąc otrzymać innej pracy, objęli gospodarstwo rolne w Kościszynie w pow. Pułtusk. Nie będąc w stanie podjąć ciężkiej pracy na roli, zrezygnowali z niego i aż do przejścia na emeryturę w 1976 pracowała w Krajowym Związku Spółdzielni Transportowo-Motoryzacyjnych. Osiedla potem w Warszawie.

Brat C-iej Paweł, przybrane nazwisko Mieczysław Klimaszewski, ps. „Paweł”, kurier ZWZ-AK, urlopowany z AK we wrześniu 1942, aresztowany wiosną 1943 więziony był przy ul. Łąckiego, w Stanisławowie (w związku z tamtejszą wyspą) i ponownie przy ul. Łąckiego we Lwowie. Zbiegł z transportu do obozu około października 1943, ukrywał się w Brzesku, Warszawie i z Powstania został wywieziony na Węgry, skąd powrócił w końcu 1945. Drugi mąż C-iej, S. Nowicki, oficer służby stałej piech. WP, ukończył rosyjską szkołę oficerską, brał udział w I wojnie światowej, w kampanii

wrześniowej dowodził I baonem 135 pp rez., dołączył potem do SGO „Narew” i walczył pod Kockiem. Aresztowany 11 XI 1939 przez Niemców, przebywał w oflagach, m.in. w Woldenbergu.

AWIH: III/33/17, k. 13, III/33/21, k. 4, III/33/75, k. 102, III/33/80, k. 3; CA KC PZPR: 203/XV-3, k. 10, 203/XV-22, k. 9, 20, 203/XV-31, k. 50, 203/XV-32, k. 22, 69 i nast.; - S. Pempel, *Losy lwowskiej Armii Krajowej*, „Życie Literackie” 1983 nr 29; tegoż, *Pod znakiem*; R. Szawłowski, *Wojna*, t. 1 (dotyczy S. Nowickiego); J. Węgierski, *Komendy*; tegoż, *W lwowskiej*; - E. Małczyńska-Trębicka, *Wspomnienia*; H. Pohoski, *Wspomnienia z pracy*; L. Sadowski, *Organizowanie*.

CHMIEŁOWSKI ANTONI (1914-1969), nazwiska przybrane: Chelmoński, Głowacki, Hulewicz, Antoni Krawiec, Wroński, ps. „Chelmoński”, „Głowacki”, „Gród”, „Hulewicz”, „Wolk”, „Wroński”, oficer służby stałej artylerii WP: ppor. (1 X 1937), por. (20 III 1941), kpt. (wniosek 3 V 1944), mjr (12 X 1968). Ur. 15 sierpnia 1914 w Wolczuchach, pow. Gródek Jagielloński, syn Antoniego i Anny z d. Mulak, w rodzinie chłopskiej. Po ukończeniu czterech klas szkoły powszechnej w Wolczuchach, uczył się w Państwowym Gimnazjum im. Króla Władysława Jagielly w Gródku Jagiellońskim, gdzie w 1934 uzyskał maturę. Następnie od 29 IX 1934 do 15 VII 1935 był na kursie Szkoły Podchorążych Piechoty w Różanie, a od 16 VII 1935 w Szkole Podchorążych Artylerii w Toruniu, którą ukończył w 1937. Służył potem w 1 pułku artylerii przeciwlotniczej im. Marszałka E. Śmigłego-Rydza w Warszawie jako dowódca plutonu i młodszy oficer baterii. 1937-1939 studiował w Wyższej Szkole Nauk Politycznych w Warszawie.

W czasie kampanii wrześniowej C. walczył w szeregach 11 dywizjonu artylerii przeciwlotniczej. 19 IX przekroczył granicę węgierską i został internowany w obozie w Hidasnemeti. Przebywał tam do 1 XII 1939, kiedy to zbiegł i przybył do Francji 3 XII. Przydzielony został do 2 Dywizji Strzelców Pieszych i dowodził plutonem artylerii przeciwlotniczej w 5 pułku strzelców pieszych; brał udział w kampanii francuskiej, odnosząc lekkie rany. Ewakuował się z Francji przez La Rochelle, przybył 22 VI 1940 do Wielkiej Brytanii. Początkowo był tam przydzielony do Ośrodka Szkoleniowego Artylerii Przeciwlotniczej, potem służył w 1 dyonie artylerii przeciwlotniczej. Zgłosił się do walki w kraju, został przeszkolony w wywiadzie i zaprzysiężony 29 XII 1942. W nocy 13/14 III 1943 został zrzucony jako cichociemny

na placówkę odbiorczą „Żbik”, 8 km na południowy zachód od Koniecypola w pow. Włoszczowa. Otrzymał przydział do referatu „993/G” w Wydziale Bezpieczeństwa i Kontrwywiadu Oddziału II KG AK. Wkrótce został skierowany do Lwowa, dokąd przybył podobno w kwietniu lub maju 1943 i po aresztowaniu → ppor. B. Nuszковского objął w październiku 1943 kierownictwo biura legalizacyjnego Komendy Obszaru przy Oddziale IIB. Gdy komórka ta została przekazana do Oddziału I, C-ego zatrzymano w Oddziale II powierzając mu kierownictwo wywiadu wojskowego. Po akcji „Burza” pozostał we Lwowie, obejmując szefostwo Oddziału II po → pplk. H. Pohoskim. Likwidował organizację we Lwowie jako jeden z ostatnich dowódców i wyjechał do Krakowa w październiku 1945. Zapisał się na Wydział Prawa UJ, ale już około 20 lub 21 XII 1945 został aresztowany i przewieziony do Warszawy do więzienia mokotowskiego, skąd w 1946 przekazano go władzom sowieckim i przez Lwów przewieziono do Kijowa. Został tam skazany na karę śmierci, zamienioną na 20 (lub 25) lat obozów. Więziony był na Kołymie i w Magadanie. Do Polski powrócił 15 XII 1955.

Od 1956 pracował w Wydziale Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz jako zastępca kierownika wydziału Wojewódz-

Antoni Chmielowski

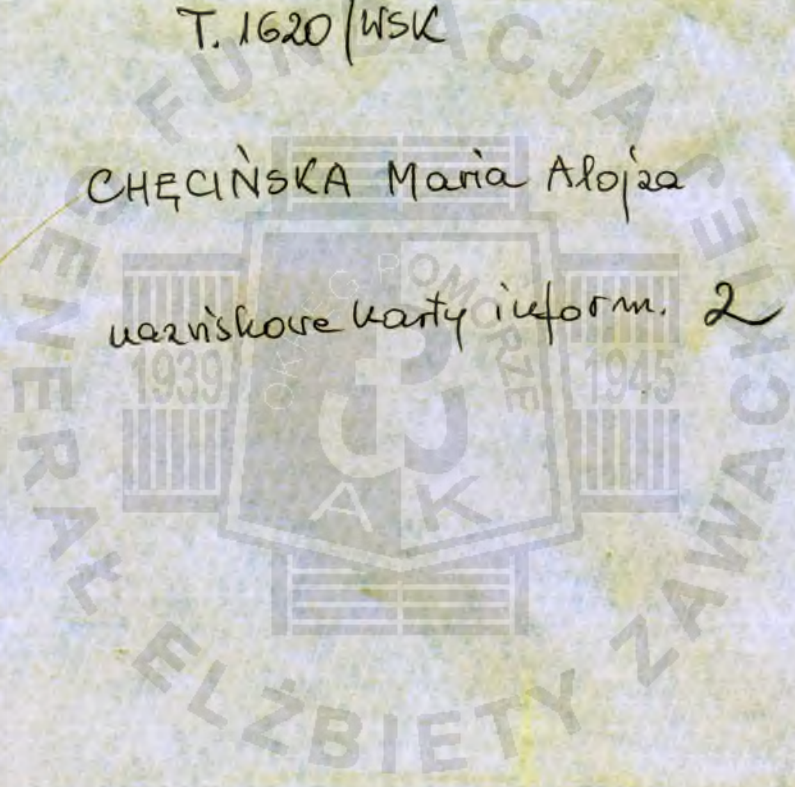
i

T. 1620 / WSK

AK
W-ka
dosa

CHĘCIŃSKA Maria Alojza

warszawska karta inform. 2

i

T. 16 20 / 4506

AK
Warszawa
Lwów
Warszawa

CHĘCIŃSKA Maria Alojza

z d. Niemiec, 2v Nowicka, n.o. Agata Balcerzak, Janina Helena
Chrzęszczewska, Maria Smolik, Maria Zalewska
ps. "Agata", "Maria"

Źr.: Mazur Grzegorz, Węgierski Jerzy, Konspiracja Lwowska
1939 - 1944, Słownik Biograficzny, s. 40, 41, 249

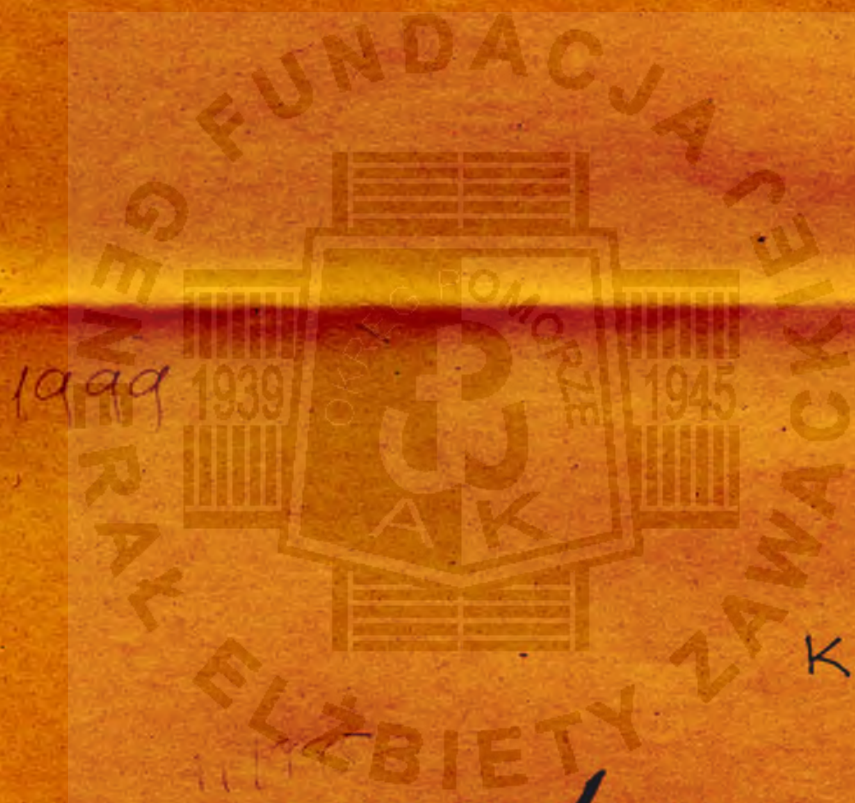
K. Wojt., 2003 r.

PAK
Lwów

Chęcińska M

Kasjerka Kedy Obnarn Pat-Urch PAK
zobronione przez demnycję i Vagneret
przed gestapo 1942 r

zob liniewer, Beriminni 544 (muytin)

KO

AK
IV-wa
Lwów

CHEĆCIŃSKA Mania Alojza

z d. Niemiec
II^ov. Nowicka

1620/HSK
9

CHĘCIŃSKA Maria Alojza

